

Nr 402.

Av herrar **Ljungqvist** och **Hjalmarson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 48, angående stöd åt fiskerinäringen m. m.

I berörda proposition framläggas vissa förslag om statslån till rörelsekapital för av fiskare bildad förening för kollektiva inköp av bl. a. fiskredskap. Ur principiell synpunkt förtjäna förslagen i denna del särskild uppmärksamhet.

Till en början må framhållas, att propositionen i vad den gäller förslagen om reglering av handeln med fisk bygger på möjligheten av en ändamålsenlig samverkan mellan fiskare och deras organisationer å ena sidan samt den enskilda handeln och konsumentkooperationen å andra sidan. Såsom auktoriserad producentförening skola — enligt vad departementschefen uttalat — sålunda kunna antagas ej endast rena fiskarsammanslutningar utan även sådana sammanslutningar, vari även ingå enskilda företagare inom fiskhandelsbranschen.

Lika naturligt som det på fiskhandelns område ter sig, att man utnyttjar de resurser som marknaden bjuder, när det gäller avsättning och distribution av fiskprodukter, lika nära till hands liggande borde det vara att man, såvitt angår anskaffningen av förnödenheter för fisket, undersöker i vad mån handelsorganisationen på detta område kan utnyttjas för de syften, som ligga till grund för ovannämnda förslag om statslån.

Erinras må därom, att vårt land beträffande försörjningen av fisknät är i största utsträckning, och beträffande fina nät helt och hållet, beroende av import. Denna har under normala tider helt ombesörjts av den enskilda handeln, som därigenom erhållit en betydande erfarenhet på området och goda förbindelser med utländska fabriker. Det torde icke från något håll kunna bestridas att branschens män väl fyllt sin uppgift att erbjuda avnämarna, fiskarbefolkningen, kvalitetsvaror till rimligt pris och dessutom ett rikhaltigt urval av den mångfald nättyper och dimensioner som förekomma i marknaden. Till följd av den splittring i fråga om nättyper, som utmärker branschen, är en fullgod kundtjänst av detta slag, som därtill ofta innefattat årslånga krediter åt konsumenterna, såväl härigenom som med hänsyn till mången gång långvarig lagerhållning av vissa varor särskilt kostnadskrävande. I fråga om skötar må i detta sammanhang framhållas att dessa tidvis och i årtal kunna bli obrukbara till följd av växlingar i strömmingens storlek från år till år.

Det finnes givetvis i och för sig ingen erinran att göra mot åtgärder, varigenom fiskarsammanslutningar söka att, i konkurrens med den enskilda handeln, på kooperativ grund och i syfte att förbilliga varorna sörja för anskaffning av förnödenheter åt sina medlemmar. Men lämpligheten av att bereda dylika åtgärder statligt stöd genom fördelaktiga lån synes kunna diskuteras. Såsom ock länsstyrelsen i Malmöhus län påpekat i sitt yttrande skulle det allmänna genom sådant stöd komma att engagera sig i konkurrensen mellan olika företagsformer på ett sätt, som är ägnat att väcka principiella betänkligheter.

I varje fall synes det undertecknade angeläget, att innan stödåtgärder av åsyftat slag genomföras *dels* en undersökning sker i vad mån missförhållanden för närvarande råda inom handeln med fiskets förnödenheter — något sådant har icke ens påståtts — *dels ock* en utredning verkställes rörande möjligheterna att med utnyttjande av den nuvarande fiskredskaps-handelns erfarenhet och resurser i samverkan med fiskets organisationer nå det åsyftade målet.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställa vi,

att riksdagen måtte vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 48, i vad den avser förslag om statslån till fiskeriföreningar för inköp av vissa förnödenheter för fisket, beakta i motionen framförda synpunkter.

Stockholm den 18 februari 1948.

Gunnar Ljungqvist.

Jarl Hjalmarson.